

Η ΛΥΧΝΙΕΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ.

ΕΞΑΜΗΝΙΑ 24.

ΑΡΙΘ. 1406.

Φυλλάδια 12.

Τιμή ὄβολα 36.

Κεφαλληνία 29 Ὀκτωβρίου 1860.

Ἡ Λυχνιές, Ἐφημερίδα κυρίως Πολεμική, θέλει ὅμως ἐξακολουθήσει τὸν ἴδιον ἀριθμὸν τοῦ Λύχνου. Προτίθεται δὲ ὡς κύριον σκοπόντης τὸ ρίψημο τῆς Πολιτικῆς Γαλιουτιᾶς στὴν Ἐφτανήσου· καὶ θέλει βαστάξει ἕως ὅτου ἡ Πολιτικὴ Γαλιουτιὰ βαστάῃ τὸ σκῆπτρο, — ἢ πολυμάχῃ ν' ἀνοίγῃ στόμα.

Ἡ Λυχνιές θέλει χτυπήσουνε κατακέφαλα ὄλους ἐκείνους τοὺς πολιτικούς γαλιότους οἱ ὅποιοι καταχρόμενοι τὰ ὀνόματα Πατρίδα, Θρησκεία, Φιλεθνισμός, Ὁρθοδοξία, καὶ ἄλλα τέτοια, μεταχειρίζονται ὅλα τοῦτα σὰν τόσες ξυλλόκουπες μπουσουλοτιερίστικες γιὰ ν' ἀποχτηνόνουε τὸ λαὸ, νὰν τοῦ κλέψουε τὴν ὑπόληψήτου, καὶ τοὺς μισθοὺς, καὶ τὰς τιμὰς ὅπου δίνει! . . . Τέτοιους προδότες τῆς πατρίδοςτους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, θέλει τοὺς βάλω ἀπουκάτου στὰς Λυχνιέςμου, καὶ δὲν θέλει τοὺς ἀφήσω, παρὰ ὅταν τοὺς ἰδῶ ψόφιους.

Γαλιότοι τῆς Ἐφτανήσου, — Ἄν ὁ Λύχνοςμου, Ἐφημερίδα τελείως Οἰκογενειακῆ, δὲν σὰς ἄρесе, καὶ δὲν τῇ θελήσετε· τὰς Λυχνιέςμου, Ἐφημερίδα τελείως Πολεμικῆ, νὰν τῇ θελήσετε καὶ νὰ σὰς ἀρέσῃ· ἐπειδὴ ἡ μεταβολὴ τοῦ Λύχνουμου σὲ Λυχνιές εἶναι ἔργο ὀδικόσας, εἶναι ἐξαιτίαςσας. Σὰς τόσα καὶ ἄλλη φορὰ, καὶ σὰς τὸ λέω καὶ τώρα. = Κάθεσας συκοφαντία, εἶναι γιὰ μὲ μίττα Γαϊδάρα, τῆς ὁποίας ἡ ράχη μὲ χρησιμεύει.—

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Εὐγενέστατε Κύριε Λομπάρδε, πατριώτη ἐγώιστῃ, φιλόθρησχε θεοπαίχτη, φιλορθόδοξε ἀδίκητῃ, αὐταπάρ-
νητε πλεονέχτη, σταφιδοκλέφτη τοῦ Κλίτσου, πλάνε τῆς
χήρας Ῥόση, ὄνειδιστῃ τοῦ Δεσπότησου, ἐπίβουλε καὶ
συχοφάντη τοῦ Λασκαράτου, Δουλκαμάρα ἐπὶ χολόρ-
ροιας, ἀγείρτη ἐπὶ Ῥιζοσπαστισμοῦ, μεγαλόσχημε ὑπο-
κριτῇ, Νομοθέτῃ Γαλιότο, . . . ἡ Λυχνιέσμου θέλει ἀρ-
χίσουν' ἀπὸ ἐσέ. Κανεὶς περισσότερο ἀπὸ σέ δὲν τὲς ἀ-
ξίζει! Ἐσὺ στὴ Ζάκυθο ἔχεις στιμένο μεγάλο ἐμπορικὸ
Κατάστημα· φατσάδατου εἶναι ἡ Φωνὴ τοῦ Ἰονίου καὶ
ἐσωτερικόντου ἡ Σαράγια! . . . Ὁ δυστυχῆς ὁ χωριά-
της ποῦ σοῦ φέρνει τὴ σταφίδατου καὶ τὸ λάδιτου, νομί-
ζει νὰν τὰ 'πιθόνη στὸν ἱερόν καὶ τίμιον Βομὸν τῆς Πα-
τρίδος, ἐνῶ τὰ 'μπάζει στὴν Τσάκα ἐνὸς κλέφτη! . . .
'Ἄλλο Ἐμποροκατάστημα ἔχεις εἰς τοὺς Κορφοὺς. Ἐκεῖ
πάλε λαμπρίνης τὴν κερδοσκοπικὴ σου ἐπιτηδιότητα μὲ
λόγους μακρεῖς τοὺς ὁποίους οἱ Πινιατόροι νομίζουν
εὐγλωττους, γιατί φωνασμένους μὲ γερά πλεμόνια, καὶ
στολισμένους μὲ τὲς λέξεις Ἐνωσι, Ὁρθοδοξία, Φιλε-
θισμὸ, Πατριτισμὸ, Ῥιζοσπαστισμὸ, καὶ ἄλλα, ποῦ
στέκονται ἀπάνου στὸ σωρὸ τῆς πολυλογίαςσου σὰ, σπο-
μίλιες ἀπάνου σὲ σκουτέλα! . . . Πραγματικῶς, ἡ Προ-
στασία δὲν ἀργεῖ τότε νὰ σὲ ἀναγνωρίση Βασιλέα τοῦ
'Οχλου, καὶ σὺ ἀκολούθως μεταχειρίζεσαι τὸ σκῆπτρο
σου γιὰ νὰ τρομάξης κάθε τίμιον ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν
ὄποϊον ἤθελε φοβηθῆς ἓνα ξεμασκάρομα! . . . Μά! ἡ
θεία Πρόνοια σοῦ εἶχε κ' ἐσὲ προορισμένα τὰ ὄριάσου.
'Ἡ θεία Πρόνοια σ' ἔστειλε νὰ χτυπήσης ἀπάνουμου . . .
'Εγὼ δὲν θέλει σ' ἀφήσω νὰ πᾶς παρέχει . . . Ἐγὼ
θέλει σοῦ ἔγάλω τὴ μπαρμποῦτα καὶ θέλει στὴ δέσω
στὸ καπέλοσου, γιὰ νὰ φαίνεται καὶ τὸ μοῦτροσου καὶ ἡ
μπαρμποῦτα. Ἐγὼ θέλει σοῦ πάρω τὸ σκῆπτροσου, θέ-
λει τὸ τσακίσω σὲ δύο, καὶ θέλει στὰ καρφῶσω στὸ κού-
τελο. Ἐτσι ἔγδυμένον ἀπὸ τ' ἀπατηλάσου φαινόμενα, καὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

καταντημένον εἰς τὸ εἶναισου, θέλει σὲ δόσω τοῦ ἀνα-
νοημένου ὄχλου νὰ σὲ κάμη παιγνίδιτου.

Ἄν τὸ ἔργο τοῦτο δὲν εἶναι ἤδη τελειομένο, ἂν οἱ
ἄνθρωποι σὲ κυττοῦν ἀκόμη χωρὶς τὴν πρεπούμενη κα-
τοφρόνηση, τὸ φτέσμα δὲν εἶναι ἴδικόμου. Ἐγὼ δὲν εἶχα
ποτέ στὰ χέριαμου ἓνα Τυπογραφεῖον καθὼς τὸ εἶχες
ἐσύ. Ἀναγκασμένος ἐξεναντίας νὰ στέλνω ἐδῶ κ-ἐκεῖ
νὰ τυπῶνω, ἢ ἀπόκρισέσμου κ' ἢ προσβολέσμου δὲν ἐπι-
στρέφανε παρά ἔπειτ' ἀπὸ καιροῦς, ὅταν ἡ αἰτία ποῦ τὲς
ὑπαγόρεβε ἦτανε πλέον λησμονημένη. Ὡς κ' ἔτσι ὅμως
δὲν ἀψυχῶ. Ἐγὼ θέλει σὲ ρίξω. Τὸ ὑπόσχομαι σὸ
Δημόσιον. Καὶ ὑπόσχομαι νὰ μὴ σὲ ἀφήσω, παρά ὅταν
σὲ ἰδῶ χωρὶς Ἐφημερίδα, χωρὶς ψήφους, καὶ χωρὶς Σα-
ράγια.

ΕΚΛΑΜΠΡΩΤΑΤΕ ΠΡΟΕΔΡΕ.

Εὐγενεστάτη Βουλῆ.

Εἶναι τώρα 12 χρόνοι ποῦ μᾶς ἐφέρθηκε σὴν Ἐφτάν-
νησο μία στολή λεγάμενη Ῥιζοσπαστισμός.
Ἡ στολή ἐκείνη δοκιμασμένη μ' ἐπιτυχία, εἶχε τὸ
χρῶμα τῆς λιποταξίας καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἀκαταστασίας!
Ἔτσι, δὲν ἄργησε νὰ βουτηχθῆ καὶ στὸ αἷμα.... Μᾶς
ὑποσχότουνε ἀλήθειο τὴν Ἐξωση καὶ Ἐνωση....
μὰ πρὶν μᾶς τὰ δώση τὰ ὑπέρτατα τοῦτα καλὰ, τὸ ρού-
χο ἐπάλησε!... Μῶλις κάποιοι λίγοι ἀπὸ τοὺς κορυ-
φαίους ἐμπορέσανε νὰ ὠφεληθοῦνε κάμποσα χρήματα ἀ-
πὸ τὸ Ταμεῖον, καὶ τοῦτο εἶναι ὅλο τὸ διάφορο ποῦ ἐλά-
βαν' ἐκεῖνοι μέσα στὸ γενικὸ ξεγέλασμα! Ὁ Τόπος
δὲν εἶδε κανένα διάφορο· ἡ ἀνθρωπότης κανένα!...

Ἡ στολή τούτη λεγάμενη Ῥιζοσπαστισμός, ὅπου τώ-
ρα στὰ ὑστεράτου ἐκατάντησε ὡς καὶ στὴν πλάτη τοῦν
Καταχθόνιωνε, ἐμπόρεσε καὶ τὴ θύρα τῆς Βουλῆς ν' ἀ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

νοίξη, καὶ νάμπη νὰ καθίση καὶ ἀνάμεσό σας! . . . Δὲ θέλουμε Κύριοι νὰ σᾶς τὸ κρύψωμε, . . . Ἡ Ἐφτάννησος εἶδε τότε μὲ δυσαρέσκειά της τὴν Εὐγενεστάτην τούτην Βουλὴν νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ τὴν ἀξιοπρέπειάν της, καὶ νὰ συνάζεται μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ ξεδόνη, τὸν Ἀνεμογιάννη καὶ τοὺς συτρόφους του! . . .

Ἄλλὰ σὲ κάθε πρᾶγμα ἡ Πρόνοια ἔβαλεν ὄρια· ὡς καὶ ὁ Ῥιζοσπαστισμὸς λοιπὸν ἔπρεπε νάχη τὰ ἐδικά του. Πραγματικῶς, εἰς τὰ νησιά ἐκεῖνα ὅπου ἄργησε νὰ φανῆ, ὑπάρχει ἀκόμη, μὰ στὸν ξεπεσμό του· εἰς δὲ τὰ νησιά ὅπου ἐπρωίμισε, ὁ Ῥιζοσπαστισμὸς τώρα πλέον ἐτέλειωσε.

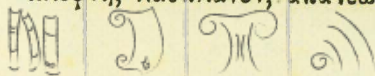
Συμφέρι πολὺ, Κύριοι, νὰ καταπεισθῆτε σὲ τούτην τὴν ἀλήθεια, γιατί ἐδῶθε κρέμεται νὰ πεισθῆτε ἀκολούθως ὅτι, ὁ Ῥιζοσπαστισμὸς πλέον δὲν εἶναι παρὰ ἓνα παληόρουχο ἀνάξιο διὰ τοὺς ὤμους Ἀντιπροσώπων· καὶ ὅτι ἐξακολουθόντες νὰ παρουσιάζεσθαι μὲ ἐκεῖ τὸ παληόρουχο, δὲν θὰ κάμνετε παρὰ νὰ γένεσθαι, πάντα περισσότερο, ἀντικείμενο γέλοιου.

Εἰς τὴν ὑστερήσας συνέλευση, Κύριοι, ἐλάβετε τὴν εὐκαιρίαν νὰ εἰδῆτε ποῦ οἱ νέοι τῶν Κορφῶν, ὅσοι ἀνεργοί, ἐρχόντανε στὴ Βουλὴ νὰ ἔπερνονε τὴν ὥραν τους! . . . Εἶδτε τοὺς πινατόρους νὰ σᾶς κάνουν Ἡγιάτσους, θαυμάζοντές σας καὶ χτυπόντες τὰ χέρια! . . . Εἶδτε τὴ Δημοσιογραφίαν νὰ περιγράφῃ τὴ βουλευτικὴ συμπεριφορά σας, καὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ ξερένονται ἀπὸ τὰ γέλοια! . . . Θὰ εἰδτε βέβαια καὶ τοὺς σοβαροὺς τῶν ἑφταννησίων νὰ γρούζουν· καὶ νὰ λυπόνται! . . . καὶ θ' ἀνανοηθῆκετ' ἀκόμη πῶς ἡ Προστασία σᾶς ἐκαταφρονοῦσε καὶ σᾶς ἐκλότσα! . . . Ἄν εἰδτε ὅλα τοῦτα, ἐλάτε λοιπὸν εἰς τὸν ἑαυτὸ σας . . . κάλιο ἀργὰ πάρι ὀλότελα! . . .

Δύο πράγματα, Κύριοι, χρεωστεῖτε νὰ κάμνετε· δύο, ποῦ παρομοίως τὰ ἀπαιτεῖ ἡ μαραμένη ἀξιοπρέπειά σας, 1ο. νὰ διόξετε ἀπὸ τὸν κόλπος σας ἓνα μέλος τὸ ὁποῖον ὀλόκληρη σχεδὸν ἡ Ἐφταννήσια Δημοσιογραφία ἐδειξε κλέφτη, λαοπλάνον, ἀπατεῶνα, **συχραμένη ἀπίστη** ἐπί-

ΠΑΡΣΥΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

βουλον, . . . και ποῦ αὐτὸς δὲν ἐτόλμησε νὰ τὰ ψεύσῃ !
!!! ἀκολούθως ἀνάξιον νὰ κατέχη θέσιν Νομοθέτου
τοῦτος εἶναι ὁ Κωσταντῖνος Λομπάρδος, 20· νὰ ἐπιβάλε-
τε συοπὴν εἰς τοὺς ἐπίλοιπους ὅσοι, χωρὶς νὰ ἦναι κα-
ταλεπτῶς τέτοιοι ὡς τὸν ἀνάξιον τοῦτον, περιπατοῦν
ὁμως ἀπάνου στὰ ἤχνητου, και, λαοπλανόντες και τσαρ-
λατανίζοντες μέσα στὴ Βουλὴ, ἐκθέτουνε τὴ Βουλὴ ὅλη
στὴν ἀγανάχτηση τῶν τιμῶν και νοημόνων Ἐφταννη-
σίων, στὴν καταφρόνηση τῶν Ἀγγλων και τῆς ἐξευγε-
νισμένης Εὐρώπης, και ἐτοιμάζουνε στὰ παιδιάσας ἕνα
ζανακοκινισμὰ γιὰ τοὺς γοναίνουστους ! . . .

Ἄφοῦ κάμετε τὰ δύο προκαταρχτικὰ τοῦτα, βαλθεῖτε νὰ
κάμετε και κανένα ἄμεσο καλὸ γιὰ τὸν Τόπο. Οἱ Τόποι-
μας ἔχουνε χρεῖες· χρεῖες ὕλικές και χρεῖες ἠθικές τὲς
ὁποῖες σεῖς χρεοστεῖτε νὰ θεραπεύσετε.

Εἶναι τώρα τέσσαροι χρόνοι ποῦ δουλέβετε γιὰ τὴν
Ἐνωσὴ και Ἐξωσὴ . . . . τώρα εἶμασθαί σιὸ τέλος τῆς
πενταετίας· κάμετε κάνε τώρα τίποτις και γιὰ ἡμᾶς . . . .
μὴ ὅλα γιὰ τὴν Ἐνωσὴσας μὲ τὸ Ταμεῖον, και τὴν ἔξωση
κάθε καλητέρεψης ἀπὸ ἡμᾶς !

Ἐγαλμένος ἀπὸ τὴ φυλακὴ, ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω
σὰς ὅσους μὲ τὴ δέησῆσας εἰς τὴ Γερουσία μ' ἐξεφυλα-
κόσετε· ὡς ἀκόμη και σὰς ὁποῦ ἤλθετε και μ' ἐπισκευ-
θήκετε εἰς τὴ φυλακὴ μου. Νομίζω δὲ ὅτι ὁ τρόπος ὁ ἀρ-
μοδιότερος γιὰ νὰ δείξω τὴν εὐγνωμοσύνη μου εἰς ὅλους
τοὺς συναισθανομένους εὐεργέτασμου εἶναι νὰ βαλθῶ εὐ-
θὺς νὰ ἔξακολουθήσω τὸ ἔργον μου, τὸ ἔργον ἐκεῖνο γιὰ
τὸ ὁποῖον ἀπόλαυσα τὴ συμπάθειάσας. Σὰς τὸ ἐξομολο-
γοῦμαι, Κύριοι, — Ὅταν, πρὶν ἔμπω στὴ φυλακὴ, χε-
ρακομένος μὲ τὴν Πολιτικὴ Γαλιottiὰ, ἐχτυπηθόμουνα
χωρὶς συγκατάβαση, ἐχτυπηθόμουνα και χωρὶς ἐλπίδες.
Δὲν ἐγνώριζα πῶς ὑπῆρχε διάθεσις βοήθειας γιὰ μὲ και
ἡ τόλμη μου ἦτον ἐκεῖνὴ τῆς ἀπελπισίας. Μὰ τὴν

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ

πεπειθιση πῶς θεὸς νὰ χροθῶ, ἤθελα μόνον ν' ἀφήσω μία διαμαρτύρηση κατὰ τῆς Πλάνης. Μία διαμαρτύρηση κατὰ τῆς Πλάνης, καίτοι ἀπὸ ἓνα μόνο άτομο καμομένη, ἐπανικανώνει τὴν παρούσα γενεὰ ἐνώπιον τῆς ἐπερχομένης, τὴν ἀνθρωπότητα ἐνώπιον τῆς Θεότητος.

Ἡ ὀλόκληρη πεπειθιση ποῦ εἶχα εἰς τὲς ἀρχέσμου μου ἔδιν' ἐλπίδες γιὰ μέλλουσες μόνον πραγματοποιήσεις· ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐπάντευχα τωρινὴ συμπάθεια καὶ βοήθεια. Ὅταν ἐμπήκα στὴ φυλακὴ, εἶμουνα τόσο μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ νομίζω ὅτι ἀφῆνα ὀπίσωμου ξεφτυτρομένους τοὺς σπόρους ὁποῦ εἶχα σπείρει! . . . Ἄν μοῦ ἔξακολουθήσετε, Κύριοι, τὴ συμπάθεια ποῦ μοῦ ἐδείξετε, ἐγὼ θέλει χτυπηθῶ στὸ ἐρχάμενο μὲ περισσότερη ψυχὴ, καὶ μὲ περισσότερη ἐλπίδα. Ἐγὼ θέλ' εἶμαι ὁ πρόμαχός σας, καὶ θέλει σὰς σκεπάζω ἀπὸ κάθε ἐναντίο σὲ τοῦτον τὸ δρόμο ποῦ, ἀνάμεσα σὲ ἀφορεσμοὺς, σ' ἐξορίες, σὲ κατατρεγμοὺς, σὲ φυλακίσεις, φέρνει τέλος· πάντων εἰς τὸ ρίξιμο τῆς Πλάνης, εἰς τὴν Ἀνάστασι τῆς Ἀλήθειας, εἰς τὴν ἠθίκευσιν καὶ ἀξιοπρέπειαν τῆς Κοινωνίας, εἰς τὴν καλητέρεψιν τοῦ ατόμου.

Σὰς εὐχαριστῶ, Κύριοι, μὲ τὴν καρδιά μου σὰς εὐχαριστῶ, καὶ σὰς λέγω, — Ἄν ἕως τώρα δὲν ἔβανα στὴ μάχη μου παρὰ τόλμη, τώρα μὲ τὴ βοήθειά σας ἡ τόλμη μου θέλει γένει δύναμη· δύναμη ὑποστηριγμένη ἀπὸ τὴ βοήθειά σας· βοήθειαι ἡ ὁποία θέλει μὲ κάμει ἀρκετὸν νὰ χτυπηθῶ μὲ περισσότερη ἐλπίδα ἐπιτυχίας ἐναντίον τῆς Πλάνης.

Τὸ ἐγκλημά μου, οἱ ὄνειδισμοὶ, ἐθεωρήθη ἀπὸ τὰ Δικαστήρια, ἕως τώρα, ὡς ἐγκλημα ἐλαφρὸν, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῆται ἀκόμη ὡς τέτοιο· ἐπειδὴ ἐδίκασαν καὶ δικάζουνε πάντα μὲ μικρὰς ποινὰς τὸ ἐγκλημα τοῦτο. Ἀρμόζη δὲ νὰ παρατηρήσω ὅτι, ἐν τῇ Δικαστηρίᾳ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ἐδικάζανε οὕτω, ἡ Γερουσία ἔδινε ἴσως πάντα τὴ χάρη εἰς τοὺς ζητοῦντας τὴν.

Διὰ τὸν μόνον ἐμὲ ἐθεωρήθηκε διαφορετικὰ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἔγινε μιὰ ἐξάιρεση. Τὰ μὲν Δικαστήρια, συμφῶνως, πρῶτο καὶ δεῦτερο, μὲ ἑκαταδικάσανε σὲ τέσσαρους μῆνες φυλάκιση! (ὁ νόμος δὲν ἐσυγχωροῦτε περισσότερο) ἡ δὲ Γερουσία, κρασμένη, ὄχι πλέον ἀπὸ ἓνα ἄτομον, ἐμὲ, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Τόπον τὸν ἀγαναχτοῦντα διὰ τὴν ἀδικίαν, κρασμένη νὰ δώσῃ τὴ χάρη, ἀφοῦ πρῶτα ἐβάσταξε τὸ ζήτημα τοῦ Τόπου 40 μῆρες ἀποκάτου στὸ καλαμάρτις . . . . δίνει τέλος-πάντων, δίνει κομμάτι χάρη μόνον . . . . μὲ ἔγινε ἀπὸ τὴ φυλάκῃ τὴ δημόσια, καὶ μὲ φυλακόνει στὸ σπητιμου! . . .

Τὰ ἐξαιρετικὰ τοῦτα γεγονότα δὲν εἶναι χωρὶς ἓνα δίκχο. Ἐγὼ τώρα ὕστερα, ἐπῆρ' ἀπάνουμου νὰ ρίξω τὴν πολιτικὴ Γαλιottiὰ στὴν Ἐφτάννησο. Ἐγὼ εἶχε πῶ καὶ προηγουμένως εἰς τὰ Μυστήρια τῆς Κεφαλονιάς, (βιβλίον πάρα πολὺ κατατρεγμένο, ἐπειδὴ πάρα πολὺ ἐννοημένο ἀπὸ τοὺς Γαλιότους, καὶ πάρα λίγο ἐννοημένο ἀπὸ τὸν ὄχλο) εἶχε πῶ ὅτι, Ῥιζοσπάτες καὶ Καταχθόνιοι, οἱ ὁποῖοι φαίνεται νὰ σχηματίζουν δύο ἀντίθετα κόμματα, δὲν εἶν' ἐξεναντίας' παρὰ δύο σώματα μὲ μιὰ ψυχὴ, δύο μισάδια ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ὄλου τῶν ὁποίων ἡ διαίρεση καὶ ἡ συνύπαρξη ἔκαμνε τὴ δύναμη τῶν ὁποίων οἱ προσποιημένοι ψευτοπόλεμοι ἐσχηματίζαν' ἓνα tira-mola, ὅπου οἱ ὄχλοι συρμένοι, ἐμπαιγμένοι, κοσκινισμένοι, ἔπρεπε ν' ἀφήσουνε, μαζὺ μὲ τὴν ἀνθρωπιάτους, καὶ τὴν ψήφοτους! . . .

Τώρα, ποίους ὀνειδίσα; — Ὀνειδίσα, ὄχι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξεμασκάροσα τοὺς Ῥιζοσπάστες, τοὺς ὁποίους ἔβανοντας εἰς κίνδινον, βάνω σὲ κίνδινον παραμοίως καὶ τοὺς συνάδελφούς των Καταχθόνιους! . . .

Ἐπρεπε λοιπὸν οἱ Ῥιζοσπασκοκαταχθόνιοι, ὅσοι δὲ κασταὶ, νὰ μὲ διχάσουνε μὲ τὴ μεγαλήτην ἀσπίδα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΤΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΤΡΙΟΥ

εις τὰ ζητήματα τῶν 'Ριζοσπαστοκαταχθονίων' οἱ δὲ 'Ριζοσπαστοκαταχθόνιοι, ὅσοι Γερουσιασταί, δὲν ἐμπο-
ροῦσαν' ποτὲ νὰ μοῦ δώσουν' τὴ χάρη ἀπὸ καρδιάστους·
ἀν καὶ ζητημένη ἀπὸ τοὺς προύχοντας ὀλοκλήρου Τόπου
ἀγαναχτοῦντος.

Σὲ κάθε τρόπο, ἐγὼ ἔλαβα τὴ χάρη καθὼς συ-
νεῖθως τὴ λαβαίνουν' οἱ τίμιοι ἄνθρωποι, ἀργή καὶ
γλυμμένῃ! . . . 'Ο Λομπάρδος, ἢ κάθε ἄλλος πα-
τριότης γαλιότος ἤθελε τὴ λάβει ἀμέσως καὶ ὀλέ-
κερῃ.

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Καλὴ ὑπόληψη καὶ Κακὴ ὑπόληψη
κοντὰ στὸν 'Οχλο.

Τίποτα πουλιὸ εὐκολο καὶ πουλιὸ φθεινὸ ἀπὸ τὴν κα-
λὴν ὑπόληψη τοῦ 'Οχλου. Ἡ κακὴ ὑπόληψη τοῦ 'Οχλου
εἶναι πουλιὸ σπάνια, γιατί λίγοι ἔχουνε τὰ προσόντα γιὰ
νὰ ἔμπορέσουνε νὰ τὴν ἀπαντήσουνε.

Ἡ Καλὴ ὑπόληψη τοῦ 'Οχλου ἀποχτητέται καθὼς ἀ-
ποχτητέται ἢ καλὴ ὑπόληψη τοῦν παιδιῶνε, διὰ τῆς ἐπι-
ζήμιας κολακίας. Ἡ κακὴ ὑπόληψη τοῦ 'Οχλου ἀποχτη-
τέται καθὼς ἀποχτητέται ἢ κακὴ ὑπόληψη τοῦν παιδιῶνε,
διὰ τῶν ὠφελήμων συμβουλῶν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ ; Σελ. 104. Διάβαζε ἔτσι. — 'Όταν γνωστοὶ Κατεργα-
ρεοὶ κατηγοροῦν' τὲς ἀρχέμας, δίνουνε τὴν ἀπόδειξη τῆς χρησιμότητόςμας.

'Ο 'Υπεύθυνος 'Εγδότης: ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » 1860.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣ341Φ40031